

[Poul Nødgaard]

pir i hvert fald bliver lagt i min skuffe her på Christiansborg, så jeg ved, hvad sagen drejer sig om? Det synes jeg at statsministeren skylder respekten for Folketingets medlemmer.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil også af hensyn til referatet i Folketingstidende – og nu vil jeg ikke beskyldes for at være polemisk eller noget i den retning – meget gerne vide: Har en af ministre set det papir, inden det er sendt rundt til forskellige ministerier, eller er det en embedsmand, der på eget initiativ har produceret et papir med anvisning på, hvordan ministre skal opføre sig over for offentligheden og pressen? For så er jeg fuldstændig enig med hr. Poul Nødgaard, og så vil jeg også gerne stille det spørgsmål, om statsministeren ikke er indstillet på, at vi andre også kan få lov til at se papiret. Det er da interessant for en offentlig debat, at vi ved, hvad der foregår.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er ganske enig med den sidste taler i, at det er interessant at vide, hvad der foregår, og det har denne debat naturligvis bidraget til, ligesom mit pressemøde i går også gjorde det.

Til hr. Thor Pedersens kommentar og spørgsmål vil jeg endnu en gang henvise til mit pressemøde i går, hvor jeg dels præciserede, at det meget omtalte mediepapir ikke er regeringens politik, og dels klargjorde for pressen, hvilke præmisser vore ønsker om samarbejde med pressen bygger på.

Med hensyn til hr. Poul Nødgaards kommentar, kan vi jo ved en anden lejlighed diskutere min egen påklædning – habitten er nu ikke helt så ny, som den umiddelbart giver indtryk af, men lad det nu ligge. Jeg er jo i den situation, at jeg ikke har læst det papir, som jeg også sagde før, men hr. Poul Nødgaard var inde på, om jeg ikke skulle have læst det. Jeg må sige til hr. Poul Nødgaard, at når jeg spørger mig selv om, hvad jeg skal læse, læser jeg det, der er afgørende for regeringens politik. Jeg bruger min tid på at koncentrere mig om det, der er centralt som baggrund for beslutninger i mit ministerium, og det er baggrunden for, at jeg ikke har læst papiret, for det betyder faktisk ikke noget som helst for regeringens politik og arbejde.

Hr. Kent Kirk spørger om det pågældende papir skulle være kommet til veje på embedsmændenes eget initiativ eller på finansministerens eller en anden ministers initiativ. Hr. Kent Kirk ved jo udmærket godt – det tror jeg da, for hr. Kent Kirk har jo også en fortid som minister – at når man er minister, drøfter man sammen med sine nærmeste medarbejdere en lang række dagsaktuelle spørgsmål. Og derfor ved hr. Kent Kirk også godt, at i sådanne situationer kan der ske det, at en flittig medarbejder gerne vil sige til ministeren, at han har gået og tænkt på noget eller gerne vil hjælpe til med noget. Så kan vi brodere meget på, hvorvidt ministeren har bedt om noget konkret eller ej, men ærlig talt: Er det så interessant – ud over fra et polemisk synspunkt – hvis det ikke er udtryk for regeringens politik, og når vi har konstateret, at forholdet mellem ministre og medarbejdere fortsat er tillidsfuldt og naturligt, men at vores mediepolitiske linie er, som jeg her har givet udtryk for?

Nogle af spørgerne har bedt om at få papiret. Jeg vil ikke afvise, at jeg kan finde det, men jeg har som sagt ikke set det, og det er ikke hos mig lige nu. Det bliver måske lettere at få papiret fra pressen, som åbenbart har det. Jeg har ikke ofret det den helt store interesse, men jeg vil også gerne sige med den åbenhed, som jeg har lagt vægt på, at skulle der være et ønske om, at jeg fremskaffer det papir, hvis det ikke kan fås direkte fra pressen, gør jeg det gerne. For mig er det helt udramatisk og uproblematisk.

Kent Kirk (KF):

Jeg kan forstå, at grænsen for åbenhed ligger i statsministerens vurdering af, hvad han vil læse, men det kan jo ikke være korrekt. Grænsen for åbenhed må jo være, at man sætter sig ind i alle sager, der har væsentlig politisk betydning, og svarer folketingsmedlemmerne fyldestgørende på de spørgsmål, der stilles.

Og så er jeg fuldstændig enig med statsministeren i, at jeg har ministererfaring. Jeg har endda lidt mere erfaring end statsministeren – endnu da – og derfor går mit spørgsmål altså på, om en minister har set det pågældende notat med vejledning til ministre om, hvordan man skal opføre sig i forhold til pressen, og derefter skrottet det, eller om man har set det og ladet det køre videre i systemet. Er der fore-